

degørelse for, hvad grundlaget er for de delaftaler, der er indgået.

Det er jo et uddelegeret system, hvor man giver nogle retningslinjer til en decentral afgørelse, og bagefter foreligger der så en godkendelsesprocedure, eller også meddeler man, at det ikke kan godkendes, og så er der de forhandlinger, der så ligger imellem. Meningen er jo, at man så også efterfølgende tilretter forhandlingsresultatet, så en godkendelse kan finde sted.

Men jeg mener, at det, der er utilfredsstillende i sagen, jo for så vidt er, at sagsbehandlingen først egentlig tager fart den 21. juni i 2002, hvor det i tiden inden, som jeg siger, åbenbart hviler på en kommunikationsbrist mellem, hvad Forsvarsministeriet havde forventet, der skete, og det, der rent faktisk har fundet sted.

Jeg synes, det er beklageligt i tider, hvor man har en telefon eller har e-mail, at det overhovedet skulle forekomme. Men det ligger i hele processen, at det jo er lagt til rette ud fra, at man ved, at disse aftaler skal klares i god tid før 1. april 2003. Der skal divergenser være ryddet af vejen, og sådan er arbejdet tilrettelagt. At man så kunne fokusere mere på at undgå misforståelser, skal jeg være den første til at ønske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 938

6) Til finansministeren af:

Jan Petersen (S):

»Vil ministeren garantere, at de 1.200 kaserne-medarbejdere, der på helt reglementeret vis har forhandlet og indgået en organisationsaftale med Forsvarsministeriet og senere godkendt aftalen gennem en urafstemning, kan få den løn, de har aftalt med deres arbejdsgiver?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til artikel i Ekstra Bladet fredag den 29. november 2002: »Thor løber fra aftale«.

Jan Petersen (S):

Nu har vi så forstået, at der foreligger misforståelser, kommunikationsbrist mellem Forsvarsministeriet og Personalestyrelsen i første halvår 2002 her. Hvem skal have en undskyldning? Er det medarbejderne, der skal have en undskyldning, eller hvordan har finansministeren tænkt

sig at rede det dårlige forhold ud over for medarbejderne, som her er foregået?

Det er jo medarbejderne uvedkommende, at man ikke har opdaget, at telefonerne fungerer, og at der går ½ år, uden at man i realiteten begynder at arbejde med aftalen.

Så hvad har finansministeren tænkt sig? Har finansministeren tænkt sig at sige til Personalestyrelsen: Vel, vi har kommunikationsproblemer, vi har dummet os. Det må vi stå ved, og så må vi godkende den aftale, de mennesker har haft berettiget tro på kunne bære hjem.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil lige sige til det om, hvorvidt det er berettiget, at det er sådan, at forudsætningen for, at Forsvarsministeriet kunne indgå en aftale med SiD, var, at Personalestyrelsens godkendelse forelå. Forsvarsministeriet har også helt korrekt taget forbehold for Personalestyrelsens godkendelse i selve forhandlingsresultatet.

KI. 13.45

SiD har derfor på det tidspunkt, da de sendte forhandlingsresultatet ud til urafstemning, vidst, at Personalestyrelsens godkendelse ikke forelå, og at der forelå en risiko for, at forhandlingsresultatet ikke ville blive godkendt. Urafstemningen var kun den ene del af den nødvendige godkendelsesprocedure.

Når Personalestyrelsen ikke har kunnet godkende forhandlingsresultatet, skyldes det, at der for hovedparten af de ansattes vedkommende er tale om en meget væsentlig forøgelse af basislønningerne i forhold til eksisterende lønniveauer. Begyndelseslønnen for nyansatte vil for visse stillingsgrupper være på markant højere niveau end den hidtidige og nuværende. Og basislønnen og det samlede lønniveau er for flere stillingsgrupper markant højere end for sammenlignelige stillingsgrupper inden for det øvrige statslige område. Alt sammen forhold, der gør, at vilkårene i aftalerne ikke harmonerer med vilkårene på det øvrige statslige arbejdsmarked.

Jeg forventer, at der ved de fornyede forhandlinger mellem Forsvarsministeriet og SiD kan opnås enighed om et forhandlingsresultat, der kan godkendes af Personalestyrelsen. Der er ingen aftale, før den er godkendt i Personalestyrelsen.

Jan Petersen (S):

Det er jo helt sædvanligt, at man tager forbehold for de kompetente organers godkendelse af medlemmer, eller hvem man ellers kan referere